

Същите, видно от протокол от 25.11.2002 г. на Комисията, определена от директора на РЗЦ за разглеждане на заявленията по ЗДОИ, на основание чл. 25, ал. 2 от закона, са оставени без разглеждане. По делото е приложено и писмо, изготвено и подписано от неизвестно лице, до главния редактор на в-к "Янтра днес", изх. № на РЗЦ 5356/29.11.2002 г. в което се коментира поведението на заявителката Илиева и е изпратена част от исканата информация.

При така установеното, правните изводи на ВТОС се явяват правилни и законосъобразни.

По допустимостта на обжалваното решение.

Законосъобразен е изводът на съда, че при наличието на подадените заявления за достъп до обществена информация, е налице един мълчалив отказ за предоставянето ѝ. Обстоятелството, че Илиева не е посочила адрес в смисъл на населено място, улица и номер за връзка с нея не води до извод, че такава е невъзможна. Смисълът на разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ е да не бъдат разглеждани тези заявления, по които не може да бъде осъществен контакт между заявителя и органа във връзка с направеното искане. В случая е очевидно, че посочването на местоработата на Илиева е и адреса за кореспонденция с нея. Тя е достатъчна и чрез местоработата може да се осъществи контакта, визиран в закона.

Погрешно и неосновано на законова разпоредба е и изложеното становище, че в случая липсва въобще започнало административно производство. На първо място следва да се посочи, с оглед изложеното по-горе, че посочената в протокола от 25.11.2002 г. пречка за разглеждане на подадените заявления не съществува и органът или упълномощените от него лица са били длъжни да се произнесат по исканията. Непроизнасянето в законовия срок правилно е прието от ВТОС за мълчалив отказ по смисъла на чл. 14 от ЗАП. Несъобразено със закона е и тълкуването, дадено от касатора по време на разглеждане на делото от ВТОС и в настоящата му жалба, относно идентификацията на надлежната страна, поискала обществена информация и съответно притежаваща правото на жалба против постановления по този повод акт. Очевидно в случая е, че Илиева е поискала информацията в качеството си на физическо лице посочило местоработата си, а не като представител на работодателя си юридическо лице или неговия собственик /собственици/.

При проверката на делото настоящият състав не констатира наличие на допуснати от ВТОС съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Ако отказът на административния орган е постановен поради наличие на причини, посочени в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ или други релевантни за случая, би трябвало те да бъдат изложени в самия отказ, а не в съдебната зала. Съдът не може да разглежда и се произнася по основателността на мотиви, които не съществуват в обжалвания акт. Неоснователен е и доводът, направен във връзка с уточняване на предмета на жалбата. Той е изрично посочен в първоначалната жалба на Илиева до ВТОС – "В срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ исканата от мен и по двете заявления информация, която ответникът притежава, не ми бе предоставена". Това изявление е достатъчно, за да определи предмета на жалбата и делото.

Доводът за незаконосъобразност на извода на ВТОС за липса на компетентност на длъжностните лица, подписали протокол от 25.11.2002 г. е основателен. Той

не е съобразен с разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, предоставящ правото на административния орган притежаващ исканата обществена информация, да делегира правата си на други, изрично определени лица, да вземат решение за предоставяне или отказ от такова по направени искания. След като тези лица, изрично определени със заповед на директора на РЗЦ № 383/15.10.2002 г. могат по закон да извършат по-голямото, те могат да извършат и по-малкото /в случая - да оставят без разглеждане заявлението/, но само при наличие на предвидените в закона условия. Изложеното обаче не влияе върху правилността на обжалваното решение като цяло.

По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна. Следва да се остави в сила обжалваното решение, поради което Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила решение № 299/20.06.2003 г. по адм. д. № 18/2003 г. по описа на Великотърновския окръжен съд.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Андрей Икономов
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Милка Панчева
/п/ Ваня Анчева